

CHUYỆN NHỎ NƠI THÀNH PHỐ LỚN

Không phải vì Hà Nội, mà vì một người

La Siesta Stories

Xin chào đại gia đình EHG. Lại là em, Hạnh, nickname “Ruby”, từ team E12 đây.

Hôm nay em xin phép chia sẻ lại một câu chuyện mà đồng nghiệp đã viết, về hai vị khách rất đặc biệt của em.

01 · MỘT HÀNH TRÌNH CHỈ ĐỂ GẶP LẠI MỘT NGƯỜI

A Journey Just To See Someone Again

Có những chuyến đi được định sẵn để khám phá những chân trời mới lạ, để chiêm ngưỡng những kỳ quan của tạo hóa hay đắm mình vào nhịp sống của một vùng đất xa xôi. Nhưng cũng có những hành trình kỳ lạ hơn, giản dị hơn rất nhiều: **chuyến đi chỉ để gặp lại một người.**

Vợ chồng ông John và bà Barbara Bicknell, hai vị khách luống tuổi đến từ xứ sở sương mù Anh quốc, chính là những người mang theo hành trình đặc biệt như thế. Khi những lo toan, bận bịu của cuộc sống nhường chỗ cho năm tháng nghỉ ngơi, ông bà chọn cùng nhau đi du lịch, tận hưởng những khoảnh khắc an yên nhất của cuộc đời.

Họ đã đặt chân qua nhiều quốc gia, dừng chân tại vô số khách sạn sang trọng trên thế giới. Thế nhưng, có một điều kỳ lạ trở thành thông lệ: mỗi lần quay trở lại Việt Nam, **điểm dừng chân đầu tiên và không bao giờ thay đổi của họ luôn là La Siesta.**

Không phải vì nơi đây sở hữu căn phòng rộng rãi nhất.

Không phải vì nơi đây phục vụ bữa sáng thượng hạng nhất.

Mà bởi vì ở nơi này, có một người khiến họ luôn mong mỏi được gặp lại.

02 · NGƯỜI ĐÓ LÀ RUBY

Her Name Is Ruby

Hai vị khách già vẫn thường hay đùa vui với mọi người rằng: “*Ruby là cô gái chăm sóc người già giỏi nhất mà chúng tôi từng gặp*”. Đằng sau lời nói đùa hóm hỉnh ấy lại là một tình cảm trân quý, sâu sắc và vô cùng chân thành.

Mỗi khi trở về khách sạn sau một ngày dài dạo phố hay tham quan một nơi, vừa bước qua cánh cửa kính, việc đầu tiên ông bà làm luôn là đưa mắt tìm kiếm dáng hình và nụ cười quen thuộc ấy. Chỉ cần Ruby xuất hiện với cái gật đầu ấm áp cùng câu hỏi han giản dị: “*How was your day?*”, mọi mệt mỏi của chặng đường dài dường như tan biến. Cả hai ông bà đều nở nụ cười rạng rỡ, **cảm giác thân thương như vừa được trở về nhà, gặp lại người thân ruột thịt của mình.**

Điều níu giữ trái tim một người khách không nằm ở những khối bê tông sang trọng hay ánh đèn pha lê lấp lánh, mà nằm ở sự kết nối vô hình giữa những tâm hồn.

03 · KỶ NIỆM SÂU SẮC NHẤT

The Visa Photographs

Kỷ niệm sâu sắc nhất có lẽ là lần trước chuyến đi sang Campuchia, ông bà phải hoàn thiện thủ tục làm visa. Đối với những vị khách lớn tuổi, những quy trình giấy tờ phức tạp, yêu cầu khắt khe về ảnh thẻ và các biểu mẫu công nghệ khiến họ không khỏi bối rối, loay hoay. Giữa sự lúng túng nơi xứ người, họ chợt nhận ra mình còn chưa chuẩn bị kịp ảnh thẻ theo đúng quy chuẩn.

Biết được khó khăn đó, Ruby đã không chỉ dừng lại ở việc chỉ đường hay hướng dẫn bằng lời nói. **Cô lặng lẽ đồng hành.** Ruby tỉ mỉ giải thích từng bước, tự tay đưa ông bà đến tận hiệu ảnh quen thuộc, kiên nhẫn đứng đợi và hỗ trợ hoàn thiện từng chi tiết nhỏ còn thiếu trong hồ sơ.

Tất cả những điều đó được cô thực hiện bằng một sự nhẫn nại kỳ diệu, sự nhẹ nhàng và tấm lòng chân thành nhất. Đó không còn là trách nhiệm của một nhân viên dịch vụ. Đó là **sự quan tâm tự nhiên, xuất phát từ tình yêu thương giữa con người với con người.**

04 · ĐIỀU KHIẾN NGƯỜI TA QUAY TRỞ LẠI

What Truly Brings People Back

Trong ngành dịch vụ khách sạn, người ta vẫn thường ca ngợi những tiêu chuẩn năm sao, những tiện nghi công nghệ hiện đại hay những chiếc giường êm ái. Nhưng rồi, chính những câu chuyện như của Ruby và hai vị khách nước Anh xa xôi lại nhắc nhở chúng ta một sự thật định vị giá trị: điều khiến một ai đó khắc ghi và khao khát quay trở lại chưa bao giờ là sự xa hoa vật chất, mà là **cảm giác được nhớ đến, được quan tâm và được đối xử như một phần của gia đình.**

Tháng 12 năm 2026, ông John và bà Barbara sẽ lại một lần nữa lên máy bay đến với Việt Nam. Khi được hỏi lý do vì sao họ vẫn thủy chung lựa chọn La Siesta sau gần ấy năm tháng, câu trả lời của hai mái đầu bạc vô cùng ngắn gọn và giản dị:

“Chúng tôi muốn gặp lại Ruby.”

Đó có lẽ là lời ngợi ca, là phần thưởng cao quý và đẹp đẽ nhất mà một người làm nghề dịch vụ có thể nhận được trong đời. Bởi vì suy cho cùng, điều có thể níu giữ bước chân con người đi qua mọi khoảng cách địa lý và thời gian, **chưa bao giờ là một địa danh đẹp, mà chính là hơi ấm của một con người.**

Câu chuyện được viết lại đầy cảm xúc từ ký ức đẹp tại La Siesta.